

Széles körű egyeztetés nélkül semmiféle autonómiatervezet nem lehet sikeres

2014. 2. 11.

Az RMDSZ 2013. évi májusi kongresszusán úgy döntött, hogy törvénytervezetet nyújt be a bukaresti parlamentben a Székelyföld területi autonómiájáról. Ez egy üdvözlendő döntés, még akkor is, ha negyed évszázadnak kellett eltelnie ahhoz, hogy az erdélyi magyar közösség parlamenti képviselőjét mindaddig monopolizáló politikai szervezet hivatalosan is rászánja magát erre a lépésre. Az Erdélyi Magyar Néppárt óvatos optimizmussal várja a döntést követő tetteket.

A Szövetség illetékes vezetői azt ígérték, hogy a székelyföldi területi autonómia törvénytervezete széles körű konzultációra és konszenzusra épül majd, közben eltelt lassan egy év, az RMDSZ pedig nem állt elő tervezettel, és konzultációt sem indított. Politikusai újabb és újabb halasztásokról beszélnek, decemberről januárra, majd februárra, végül májusra tolják a határidőt, az állítólagos tervezetről pedig semmi érdemlegeset nem mondanak. Illetve amit mondanak, az több mint nyugtalanító.

Azt ígérték, komoly szakértői bizottság dolgozik majd a tervezeten, de Márton Árpád parlamenti képviselő legutóbbi nyilatkozatából kiderül: még az állítólagos bizottság tagjai sem tudják, hogy hányadán állnak és mi a dolguk. Kelemen Hunor elnök pedig most szembesült azzal, hogy az autonómia bonyolultabb, mint ahogyan eddig gondolta.

Ezek után jogosan fogalmazódik meg egy sor olyan kérdés, amelyre az erdélyi magyar közösség egészének képviselőire igényt tartó RMDSZ-vezetőknek választ kellene adniuk jóhiszemű, de folyamatosan apadó szavazói táboruknak.

Kik dolgoznak, ha dolgoznak-e egyáltalán valamilyen tervezeten? Mikor kezdődik, ha kezdődik a széles körű erdélyi magyar konzultáció? Nyilváníthatnak-e véleményt az erdélyi magyar pártok, a Néppárt és a Magyar Polgári Párt, és civil szervezetek, a Székely Nemzeti Tanács, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, illetve a téma szakértői és a tudományos műhelyek, vagy ez a terv is a rossz emléké állampolgári kezdeményezés sorsára jut? Hogyan tervezi ezeket figyelembe venni és beépíteni a tervezetbe az RMDSZ parlamenti frakciója? Egyáltalán készül-e erre valamilyen intézményes fórummal, vagy csak porhintés a közvélemény szemébe az erről szóló nyilatkozatás?

Összevetve az RMDSZ vezetőinek eddigi megnyilatkozásait az azt követő politikai cselekvésekkel, még a leghűségesebb RMDSZ-szavazókban is egyre gyakrabban merülnek fel kételkedő kérdések.

Miért éppen most, ellenzékben, egy választási kampány elején készül autonómiatervezet benyújtani a Szövetség, amikor az elmúlt évek sorozatos kormányzati szerepvállalása idején erre jóval több lehetősége volt? Miért nem támogatta korábban azt a két autonómiatervezetet, amelyet akkor még az RMDSZ színeiben politizáló képviselők nyújtottak be – egyéni kezdeményezésként, mivel saját szervezetük hivatalos vezetősége nem állt mögójük? Esetleges kormánykoalíciós

szerepvállalás esetében hogyan készülnek érvényesíteni a tervezetet?

Ha ezekre a kérdésekre nem születnek kielégítő válaszok, az RMDSZ kezdeményezéséről kiderül, hogy nem több annál, aminek sokan gyanítják: látszatcselekvés, amellyel a Szövetség egyes vezetői – újabb kétes értékű kormányzati szerepre készülve – megpróbálják leszerelni azt a fajta közösségi fellépést, amely a Székelyek Nagy Menetelésekor is megmutatta igazi erejét. Többször mondtuk már, meggyőződéssel jelentjük ki ismét: autonómiatörekvéseink akkor találnak meghallgatásra Bukarestben és Európában, ha sikerül mögé kialakítani a lehető legszélesebb körű erdélyi magyar konszenzust. Egy ilyen horderejű parlamenti kezdeményezés, amelyet felerősíthet a közösség aktív nyomásgyakorlása, nem lehet egy – a közösségi akarattól eltávolodott és bármi áron kormányra készülő – szűk politikus-csoport játékszere. Mind kidolgozása, mind érvényesítése felelősséggel jár, hiszen a tét egész közösségünk jövője.

Felszólítjuk az RMDSZ vezetőit, tegyék átláthatóvá és a közösség érdeklődő tagjai által is követhetővé a Székelyföld területi autonómiáját célzó törvénytervezet előkészítő folyamatát, továbbá vonják be mindazokat a politikai és szakmai csoportokat, amelyek az elmúlt két évtizedben szakértelmüket és elkötelezettségüket többszörösen bizonyították. A Néppárt képviselői készen állnak a közös munkára.

Az Erdélyi Magyar Néppárt székelyföldi szervezeteinek nevében

Papp Előd, a Néppárt székelyföldi régióelnöke

Zakariás Zoltán, a Néppárt Országos Választmányának elnöke

Benedek Erika, a Néppárt Kovászna megyei szervezetének elnöke

Portik Vilmos, a Néppárt Maros megyei szervezetének elnöke

Sorbán Attila, a Néppárt Hargita megyei szervezetének elnöke